

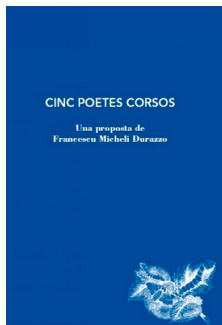
VINCLES

1 Còrsega i Catalunya: traduccions poètiques d'anada i tornada

Cinc poetes tradueixen al català una selecció de poemes de cinc poetes corsos i aquests fan la versió corsa dels versos dels catalans: *Cinc poetes corsos* (LaBreu) i *Antulugia catalana: cinqui poeta catalani* (Fabulla).

ÀLEX MILIAN
@alexmilianbeser

L'associació Arte Mare de Bàstia (Còrsega) ha impulsat una iniciativa perquè cinc poetes catalans siguin traduïts al cors per cinc poetes corsos, i a l'inrevés. El resultat són dos volums editats per la catalana LaBreu Edicions i la corsa Fabulla, amb pròleg de Francescu Micheli Durazzo, poeta i traductor d'autors catalans al cors i al francès.

A les nostres llibreries es pot trobar *Cinc poetes corsos*, que presenta les poesies de Ghjacumu Fusina (L'Ortale d'Alisgiani, 1940), Pasquale Ottavi (Aiacciu, 1956), Francescu Micheli Durazzo (París, 1956), Patrizia Gattaceca (Penta-Acquatella, 1957) i Stefanu Cesari (Portivechju, 1973), traduïts al català

per Valentí Gómez Oliver (Barcelona, 1947), Maria Carme Arnau Orts (Alfara del Patriarca, Horta, 1958), Lucia Pietrelli (Candelara, Itàlia, 1984), Cèlia Sànchez-Mústich (Barcelona, 1954) i Jaume C. Pons-Alorda (Caimari, Mallorca, 1984). A les llibreries corses, l'*Antulugia catalana* inclou les poesies de Valentí Gómez Oliver traduïdes per Ghjacumu Fusina; les de Carme Arnau, per en Pasquale Ottavi, etc.

En tots dos casos s'encaren la versió original i la traduïda, la qual cosa acostuma més les dues llengües al lector.

Com a mostra, "A me lingua", de Pasquale Ottavi, "La meua llengua": "Escletxa de la meua infantesa / que no he cercat / llavors / d'amanyagar-te? //

Tu, la meua llengua / la meua pell de gallina / si tu saberes / a cada instant / que ets el centre del meu dolor".

I en cors, "A me lingua": "Inglessa di a me zitillina / chì ùn aghju po cercu / tandu / d'ammaghiulatti? // Tù lingua meia / a me carne ghjallinina / ma s'è tù sapissi / oghje / quant'è tù mi gregghi".

Els dos llibres tenen un ajut de la Cullettività di Corsica.

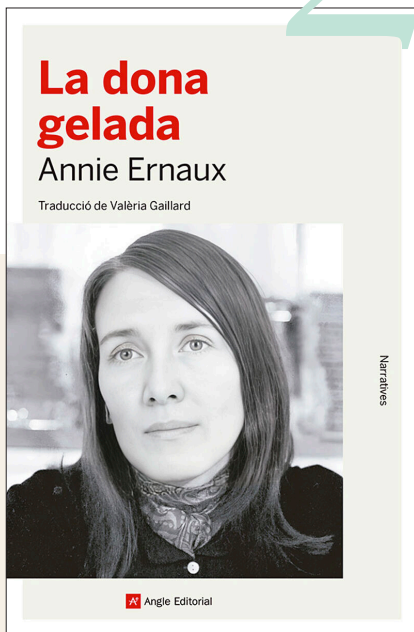

Cèlia Sànchez-Mústich i Patrizia Gattaceca s'han traduït mútuament

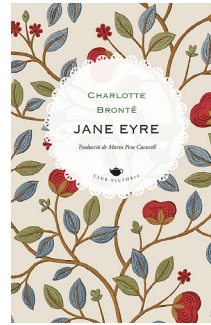
Les lectures infantils d'Annie Ernaux

La dona gelada (Angle, 2023), escrita per la Nobel de Literatura 2022, Annie Ernaux, el 1981, parla dels llibres que la seua protagonista/narradora/autora? llegia als nou anys.

A *La dona gelada* (Angle, 2023) la Premi Nobel de Literatura Annie Ernaux creix llegint de ben petita —a casa, a la botiga que tenen els seus pares...— gràcies sobretot als llibres que li dona la seva mare, però també gràcies als que la seva mare li prohibeix —i ella llig igualment. El llibre que la transporta per primera vegada, dels nou anys que té als divuit de la protagonista: “Arriba el dia en què les paraules dels seus llibres perden la seva pesadesa tediosa. I es produeix el miracle, ja no llegeixo paraules,estic a Amèrica, tinc divuit anys, criats negres i em dic Scarlett, les frases comencen a córrer cap a un final que m’agradaria retardar. Es diu *Allò que el vent s’endugué* [Edicions B, 2008]. Ella [la mare] exclamava a les clientes: ‘Pensin que només té nou anys i mig’”.

I continua: “Li deixo la meua Biblioteca Verda, *Jane Eyre* [de Charlotte Brontë, editat en català per Viena el 2022] i *Le petit chose* [Alphonse Dau-

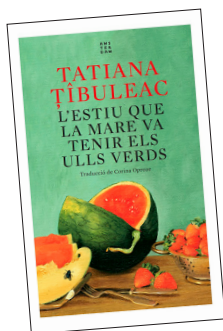
det], ella em regala [la revista] *La veillée des chaumières* i li robo de l’armari els que m’ha prohibit, *Une vie* (de Guy de Maupassant, a La Butxaca, 2011) o *Les dieux ont soif* [d’Anatole France]. Miràvem juntes l’aparador de la llibretera de la Place des Belges, de vegades ella proposava ‘Vols que te’n compri un?’. Igual que a la pastisseria, davant de

les merengues i els crocants d’ametlles, la mateixa gana, la mateixa impressió també que no era gaire raonable. ‘Digues, t’agradaria?’ Inevitablement era el llibreter qui aconsellava, triava, l’única diferència amb els pastissos, a part de Delly i Daphne du Maurier, no s’hi coneixia gaire. (...) Em va prometre per a més endavant un llibre preciós, *El raïm de la ira* i no volia ni podia dir-me què hi havia a dins, ‘quan siguis gran’. Era fantàstic poder tenir una història preciosa esperant-me, cap als quinze anys, com la regla, com l’amor.”

El quart manament i els llibres que en parlen

A Honraràs pare i mare (Fragmenta, 2023) la psicòloga Leticia Asenjo parla del quart manament vist des de la contemporaneïtat i d’algunes obres literàries que en parlen.

La psicòloga i escriptora Leticia Asenjo assumeix el repte de Fragmenta Editorial de “repensar els grans temes de la contemporaneïtat seguint el fil” dels deu manaments i escriu sobre el quart, “Honraràs pare i mare”, i sobre l’evolució del concepte d’infància i la idea d’autonomia que s’expressa metafòricament amb la frase “matar el pare” —“matar pare i mare”, diu ella. Són molt interessants els vincles literaris que troba: *Carta al pare*, de Franz Kafka (Angle, 2020); *Els meus pares*, d’Hervé Guibert (Club Editor, 2014); *L’estiu que la mare va tenir els ulls verds*, de Tatiana Tibuleac (editat per Amsterdam el 2022, encara que aquí se cita la traducció a l’espanyol), etc. Llàstima que no esmenti *El dit de Déu* (Proa, 2022), de Raquel Ricart, perquè és el que s’endinsa més en el dolor que pot provocar un pare i en el perdó que pot oferir la víctima.

